

lapse tappis. Troid koerad peastis surno teha weel mõrtsuka suust, mis lahvatand ja werrine raami peal ingab. Wõtte, suur luüingas, mo kaebamist kuulda ja mõistke mõrtsukale nuhtluse palka.

„Kas ja ünet nääd!“ ütles luüingas, määra peale wadates: „mis issekombel teie wagga lei paastub ja endist patto lahhetseb? Ma wannun ja tõutan kindlast, et kui toewalik elus ellopäiwi mul weel ühheks aastaks pillendab, siis peab Reinowadder sedda üllekohhut lahhetsema sama. Olge wait! sõnad on tühja rägitud. Nuruäärt leinaja, Kannusjalg, astuge liggemale ja kuulge, mis ma ütlen. Teie tütri mattused peawad sure auga petud sama; min: isse tahhan mattused teha ja pärrast sedda mõrtsukale nuhtluse mõista.“

— Kõik sündis luüingaga tahtmist möda; surno kanneti lauloga linnast wälja, maeti uhle auda mahha ja weretati üks kallis marmoriküwi aua rünlale mällestuseks. Küwi peal seisis kuld poolstawiwidega luggeda:

Siin küwi al puhkab

Siblijalg,

kui Kannusjalla tüttar, üks kühowäärt kána! muies rohkest, sibilis noppest. Kõige ilmale sago teadawaks: Reino-wadder on tedda tapnud. Teekäija lahhetse leinades surnud!

Rahho auale pärranduseks.

Pärrast mattuse pidde alkati mõrtsukale kohhut mõistna. Targemad riigi-issandad andsid luüingale nõu, Reinowadderile käsowiat sata, kes tedda kohto ette kutsuks, ja Messikäp karro nimetati käsowiaiks. Seal ütles luüingas karrole: „Messikäp! wõtte murre ning olega mino luüin: illo kästo täita, ja olge tar' ning walulik, sest Reinowadder on kahtlane ja tiggi, ja saab teid kawaluse läbbi, suud möda jutuga elsitama; sellepärrast wadake ette.“ „Ei sest olle middagi karta.“ kostis Messikäp: „minõ pärrast olge murreta, aus luüingas! Kui Reinowadder ial julgeks mind pillata ehk petta, siis tahhaksin temale wõlga nõnda kätte taastuda, et peaks ello: otsani mind meele tulletama.“

2.

Wana Messikäp tõttas uhkel tuhhil teele ja samus ülle sure liwa: nõmme ruttust mäggede pole, et kassukas iggites ja pä tolmas, kuni ta wimalis ühte rünlilko paika jõudis kus Reinowadder enamist iggapäw jahhi peal käis. Wihimata läks karro siit otsekohhe Kurja sünnitus: mõisa, mis üks müüri ja kantiga ümberpiiratud kindel koht olli, kus Reinowadder tagakiusamise eest warjopaika leidis. Kui Messikäp senna jõudis, ollid ukсед ja wärrawad lukkus, egga nähtud kuskil ellawad looma liikumas; sellepärrast jäi karro mõttes seisma, mis nõu müüd ette wõtta. Siis astus ta liggemale, pörrutas ruffitaga